

Varför är inte min boxer lika lydig som grannens hund?

- eller de andra
hundarna på kursen?

AV: Elinor Lindmark

Har du nånsin känt att din boxer har mer egen vilja än andra hundar? Tänker du att folk måste tro att det är nåt fel på din boxer – eller kanske på dig...

Med en inblick i vår boxers historia kan du bättre förstå din hund. Vilka arbetsuppgifter förväntades boxerns förfäder klara av? Och då kan du också hitta nyckeln till att motivera din boxer och få en bättre relation!

De mentala egenskaper som krävdes för de arbetsuppgifter hundarna är avlade för, sitter mer eller mindre kvar i din hund än idag och det gäller alla raser. Låt oss ta ett exempel med en grupp av hundar som i folkmun kallas väldigt envisa; terriers. Vad avlades de till? Jo, jakt och inte vilken jakt som helst, utan grytjakt. Det krävs en hel del mod (låt oss säga dumdristighet), för att ensam gå ner i ett gryt och slåss med byten som är större och starkare än dem själva – grävling och räv t.ex. Där är det psykologisk stridsföring som gäller och en förmåga att kunna arbeta väldigt självständigt. En rädd terrier som inte vågade utföra denna uppgift, fick mest troligt inte passera sina gener vidare, eller hur?

Just den ras vi själva har, boxern, är ett annat väldigt bra exempel på en ras som avlades för självständigt arbete. Historien bakom boxerrasen

är inte den trevligaste, även om individerna idag är det. Deras förfäder var bl.a. krigs-, jakt- och kamphundar. Att strida i krig är inget för veklingar, inte heller var det en lätt uppgift att slåss med björnar och tjurar och i jakten av storvilt skulle de hålla fast bytet tills jägaren kom. De individer som inte klarade detta fick nog inte heller passera sina gener vidare. Tänk er själva vilket mod, självständigt tänkande och agerande som krävs för dessa arbetsuppgifter.

Likaså gäller de hundar som journalisterna skriver om, de s.k. kamphundarna av staffyter. De är avlade för hundkamper men det många missar är att de även är avlade för att vara otroligt snälla mot människor. Vem som helst skulle kunna bryta en hundkamp, utan att hunden gav sig på människan.

Det som i min åsikt är en nackdel med just dessa raser, är att de ibland har svårt för andra hundar och tenderar att försvara det de anser vara sitt i en högre utsträckning än många andra raser. Detta kan alla hundar göra men boxern och andra självständiga raser gör det oftast betydligt mera än t.ex. retrievers och andra raser som är avlade för att kunna arbeta i grupp.

Glöm inte att tidigare var det schäfer, doberman och rottweiler som det stod om i tidningarna. Jag kan skriva en roman om just detta, men det var ju inte det som var meningen med denna text. Kontentan är att det är människan som skapar farliga hundar – oavsett ras. Nåväl, åter till

Om Elinor Lindmark:
Elinor tillhör ÖLO (östra lokalområdet). Hon har haft boxer sedan 1977 och brinner för rasens hälsa och för att få hundägare att tycka det är kul med hundträning.

Elinor har varit lydnadsdomare i samtliga klasser och hundförare på Securitas med boxarna Tyson (*Två Kronors Ian*) och Ozzy (*Teamwork Ozzian*), är utbildad instruktör hos SBK sedan 1999 och har idag företaget Hundtjänsten.

Av hennes hundar blev Tyson Lydnadschampion och Aura (*Två Kronors Arctic Aura*) uppflyttad till elitklass i lydnad. Nuvarande boxrar är Auras avkommor Alpha och Jero.

Ju bättre du förstår din hund på dens egna villkor desto roligare kommer ni ha tillsammans.

FOTO: Towe Melander

KORAD LPI RLDN SE UCH Två Kronors Arctic Aura älskade att visa upp sig, inte rastypisk, för hon var väldigt villig att vara till lags (på sina villkor) och var den smartaste hund jag träffat på. Aura var min hjälpreda på kurserna. Dock tyckte hon att matte ibland var lite seg, så medan jag pratade med kursarna gjorde hon lydnadsmoment bakom min rygg. Aura gick bort 22/12-16, 11 år gammal. Några månader innan debuterade vi även i rallylydnad och hon tog den första titeln på bara tre tävlingar och hade väldigt roligt. Pigg och glad ändå in i det sista. En sagohund, som är ofantligt saknad.

ordningen. Varför är inte min boxer lika lydig som grannens hund eller kursens övriga hundar?

Vilken typ av hund har grannen/svärmor/kurskompisen? Är det en hund som är avlad för självständigt arbete, eller är det en hund som i många generationer är avlad just för att lyda minsta vink av sin förare?

Finns det hundar som i generationer är avlade för att lyda sin förare? Ja, det finns det! Det är ingen slump att världens mest använda tjänstehundar är av den typen av hund och det är

ingen slump att världens mest använda hundras i lydnadstävlingar tillhör denna grupp – vallhundarna. Schäfern och belgiska vallhundar (mest malinois) är överlägset vanligast som tjänstehundar världen över och bordercollie är den ras som är överlägset mest använd i tävlingslydnad. Vallhundarna är i generationer avlade för att lyda och givetvis speglar det deras personlighet än idag. Generellt sett har de en helt annan vilja av att vara till lags än den hundras som är avlad för självständigt arbete.

Det finns massor av raser som hamnar mittemellan, men kikar man i historien så ser man om rasen skulle arbeta helt självständigt, delvis självständigt eller helst inte alls självständigt. Idag avlar man mest på utseendet hos många raser, så var det inte förr då arbetsfunktionen prioriterades för överlevnadens skull. Jakhundar kommer att vilja jaga, slädhundar kommer att vilja springa, kamphundar ser en liten fight som dagens lilla höjdpunkt. Förstår ni hur jag menar? Därmed INTE sagt att alla jakhundar smiter stup i kvarten, slädhundar drar alla ägare över till nästa kommun och kamphundarna slåss med alla de möter. Nix, så enkelt är det inte, men en liten del inom dem kommer alltid att ha den lilla lusten kvar.

Då borde väl alla skaffa en vallhund?! Visst, visst... Om du vill träna, träna och åter träna med din hund. De är avlade för arbete och mår allra bäst när de får arbeta ofta. DET är något man bör vara väl medveten om. Jag själv är både för gammal och för lat för en vallhund idag. Vi har haft schäfer och vår Pelle var både polis- och väktarhund. Han ville upp till nästan 14 års ålder arbeta och åter arbeta för att må bra. Jag vet många vallhundar som inte är så fogliga som jag ovan påstår och självklart finns det undantag

med allt. Det vi aldrig får glömma är att de alla, oavsett ras, är individer. Jag generaliserar för att många ska förstå vikten av hundars historia och hur de påverkas av den än idag.

Vår ras boxer är en självständig, envis och även arbetskrävande brukshund idag och tar gärna egna beslut i mycket, vilket ofta ställer till det för oss boxerägare. Dessutom har de en tendens att vilja lätta upp (vad de anser vara) dålig stämning, med sin berömda humor. Många andra raser skulle inte komma på tanken att spexa just när ägaren är förbaskad, men det gör gärna en boxer. Visst visar även de lugnande signaler mot oss, men en "konflikt" kan oftast med fördel lösas med lite bus istället.

Samarbetet med vår boxer och andra självständiga raser, går att förbättra rejält om vi förstår att det mest viktiga i träningen av dessa raser är att motivera dem att arbeta med oss - att få dem att förstå att det lönar sig! Där en vallhund ofta frågar vad den ska göra, frågar den självständiga hunden vad den får för besväret. Det går alltså att få dessa självständiga individer lika lydiga som kurskompisens vallhund, om du hittar den rätta motivationen för just din hund. Det kommer att öka hundens lust att vara dig till lags på samma sätt som vissa hundar har det i generna. Boxern är oftast mycket intelligent och lättlärd, men jobbar sällan gratis när det gäller lydnad! Självständigt arbete som spår, sök m.m. är självbelönande och där brukar motivationen komma helt naturligt. Det därför att det är just naturligt för en hund. Lydnad är inte naturligt för en hund, det är cirkuskonster i hundens värld och ska så vara med belöningar som motiverar rejält varje gång.

När du väljer kurs, kika på instruktörens egna erfarenheter av just självständiga raser! Att gå kurs hos en instruktör som enbart tränat retrievers eller vallhundar kan innebära att denne har svårt att förstå sig på vår självständiga och oftast ganska livliga ras, som dessutom i många fall mognar lite senare än flera andra raser. Något som kommer med mognad, är bl.a. impulskontroll. Just det kan boxern ta lite god tid på sig att utveckla. När du tränar med din boxer, tänk på känslan hela tiden. Vilken känsla ger denna träning min hund? Den ska vara så positiv att boxern ska vilja göra om det! Träna korta stunder, så att de tigger efter mera då du slutar. På så sätt bevarar du arbetsglädjen och samarbetsviljan hos din boxer.

Lycka till!